

Tisztelt Dékán Úr,

Kedves Kollégák,

Kedves díjazott Hallgatók!

Homéroszi versengés című esszéjében Nietzsche azt írja, hogy az athéni államban az ifjak egymással versengve viszik előre a polisz kultúráját – azonban sosem saját maguknak, hanem mindig szülővárosuknak akarnak dicsőséget szerezni: egyéni becsvágyuk mindig a polisz sikerében oldódik fel. A versengés egyik eminens terepe éppen a retorika: az egyén a nyilvános fellépéseiben versenyre kel a többiekkel, és nem csupán győzni, hanem elegánsan akar győzni.

Immár hagyományosan e tanév végén is azért gyűltünk össze, hogy a Kar nevében megköszönjük a dicsőséget, amit az egyetemnek, a karnak szereztek és bár természetesen nem vártuk el, hogy a görög ifjakhoz hasonlóan az egyéni sikerek feloldódjanak az intézménynek szerzett hírnévben, de szeretnénk, ha tudnák, hogy rendkívül büszkék vagyunk arra, hogy ezeket a kiváló eredményeket ELTE-s színekben érték el, a helyezések az ELTE-t, ezen belül is az ÁJK-t erősítik.

Nem csupán győzni, hanem elegánsan győzni, olvashatjuk a Homéroszi versengésben. Ha visszapörgetik most gondolatban azokat a pillanatokat, amikor a versenyen először meg kellett szólalniuk, elő kellett terjeszteniük érvelésüket az egyik perbeli fél nevében, biztos vagyok benne, hogy ott, abban a pillanatban senkiben nem a győzni akarás dominált, hanem inkább az, hogy az általa elképzelt mérce szerint a legjobbat tudja nyújtani, hogy úgy üljön vissza helyére, hogy megugrotta azt, amit meg akart ugrani. És ha a másik csapat is kiválóan szerepelt? Annál inkább élvezet volt a szócsata, mert akkor valódi versengésben lehetett részük.

Hogy mindez mennyi készülést, kutatást, energiát igényel, azt csak az tudja, aki valaha ilyen versenyen részt vett vagy arra felkészített. A komplex, az életbeli jogeseteknél gyakran jóval nehezebb jogi kérdéseket felvető ügyek szövevényes szálainak kibogozása, a vonatkozó joganyag, jogesethalmaz értő feldolgozása, az érvek összeállítása, színvonalas beadvánnyá formálása embert próbáló feladat, sokszor nehezebb, mint egy vizsga és sokszor hasznosabb is annál. Amit versenyfelkészülés során tanulunk meg, nem fogjuk soha elfelejteni, mert minden apró aspektusát végig gondoltuk az adott ügynek. Én a mai napig emlékszem az 1996-os European Law Moot Court ügyre, ami a Faccini Dori ügyet járta körbe, akik már tanultak EKP-t, tudják, hogy ebben az ügyben a Bíróság az irányelvek horizontális közvetlen hatályát járta körbe. Önök is emlékezni fognak még évtizedek távlatából is arra, hogy ki Una és miért is ítélték el Ceroban, hogy miért nyújtott állami támogatást Amigo egy légitársaságnak, hogy ki gyakorolhatja a szuverenitást Hemret szigete felett és tényleg visszaélt-e erőfölényes helyzetével a Denture Ltd? És viccből még talán sokáig a perbeli felek nevein szólítják egymást a csapattagok.

Mert az egy-egy versenyre összeállt csapatok sokszor örökre csapatok maradnak. Összeköti őket a közös szakmai élmény. Mert ez az első igazi jogi team munka. Ahol mindenkinek oda kell tennie tudása és képessége legjavát, mert a csapat akkor működik jól. És ez mindenképp más és más lehet: van, aki a háttéranyagok összeállításában felülmúlhatatlan, van aki az érvek rendszerbe foglalásában jeleskedik, mások pedig szóban erősek. És így áll össze a csapat, először megtapasztalva azt is, hogy vajon melyik is ezek közül az a profil amelyik a leginkább közel áll hozzánk. A perbeszédverseny egy önismereti utazás is. Ami mindenképpen eredményes véget ér, akár nyerünk, akár nem.

Mindenképpen eredményes véget ér, hiszen ha majd évekkel később, ha úgy hozza a sors, hogy a strasbourgi vagy a luxemburgi bíróság előtt állnak és ügyfelük vagy akár az állam nevében szólalnak fel, magabiztosan fognak érvelni, mert a helyzet ismerős lesz, már tudni fogják, hogy milyen is ez. És mindeközben majd félmosollyal azt is nyugtázzhatják, hogy a való életben igazából könnyebb, mint a játék bíróság előtt, hiszen elmaradnak a versenyek alapvető kellékei, az irányított, furfangos, gyakran gonosz kérdések.

Az idei tanévben 8 nemzetközi versenyen indult kari csapat, ezek közül két olyan versenyen, amin korábban még nem. Legsikeresebbek a médiajogászaik voltak, akik a legjobb összesített beadvánnyal büszkélkedhetnek azon túl, hogy a legjobb nyolc csapat közé kerültek, de dobogós írásbeli beadvány készült a szociális chartával foglalkozó versenyen, és szintén a legjobb nyolc csapat közé jutott a TELDERS csapat és versenyjogászaik. Az országos versenyek közül pedig első helyezést értek el csapataink, hallgatónk az Országos Polgári Anyagi Jogi, Eljárásjogi és Activity Versenyen, Fővárosi Büntetőjogi Perbeszédversenyen, Papp Sándor uniós jogi jogesetmegoldó versenyen, Országos Munkajogi Jogesetmegoldó és Perbeszédversenyen, Országos Római Jogi Perbeszédverseny és további helyezéseket szereztünk más versenyeken. Külön büszkeség, hogy nem csak jogi versenyeken szerepeltek hallgatónk kiemelkedően, de a Szép Magyar Beszéd Verseny első díját is az ELTE ÁJK egy hallgatója hozta el és jól szerepeltek hallgatónk tudományos pályázatokon, így a néhány éve a covid alatt elveszített kiváló fiatal büntetőjogász Mészáros Ádám emlékére kiírt pályázaton vagy a Mailáth György tudományos pályázaton.

Örömmel látjuk és tapasztaljuk azt is, hogy mindig vannak olyanok, akik annyira rákapnak a versenyzés ízére, hogy évről évre új versenyeken vagy akár azonos évben több versenyen is kipróbálják magukat. Ez a fokmérője igazán annak, hogy mekkora szakmai és emberi élményt is tudnak ezek a versenyek nyújtani, legyenek azok hazaiak vagy nemzetköziek. És bátorítanánk is mindenkit, hogy próbálja ki magát minél több versenyen, megmérettetésen.

Köszönet és gratuláció jár ezekért az eredményekért. És nem csak a díjazottaknak, hanem azoknak az oktató kollégáknak is, akik erőt, energiát nem kímélve, messze az oktatási terheken felül adják át sokadig éve azt a tudást, egyedi know-howt, ami segíti azt, hogy a kiváló hallgatói teljesítmény és a tehetség valóban a felszínre jusson. Enélkül a kitartó támogatás nélkül nem lenne az ELTE ÁJK védjegye a perbeszédversenyekben való kiemelkedő teljesítmény.

Amit örömmel tanulunk, azt sosem felejtjük el – mondta Alfred Mercier. És egyben egészen biztos vagyok, mindazt, amit ezekre a versenyekre felkészülve tanultak, azt örömmel tanulták és tapasztalatból mondom, valóban nem fogják elfelejteni sosem.

Az elért eredményeikhez a Kar vezetése nevében ezúton is szívből gratulálunk és köszönjük a munkájukat!